

**МІНІСТЕРСТВО ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ І ТОРГІВЛІ УКРАЇНИ
(Мінекономрозвитку України)**

вул. М. Грушевського, 12/2, м. Київ, 01008, тел. 253-93-94, факс 226-31-81
Web: <http://www.me.gov.ua>, e-mail: meconomy@me.gov.ua, код ЄДРПОУ 37508596

№ _____
На № _____ від _____

**Народний депутат України
Галасюк В. В.**

*Щодо встановлення лічильника газу
та оплати банківської послуги
за спожитий природний газ*

Шановний Вікторе Вікторовичу!

На виконання доручення Кабінету Міністрів України від 20.03.2017 № 9319/1/1-17 до Вашого звернення від 09.03.2017 № 04-30/03-96 Мінекономрозвитку разом з Мінрегіоном та НКРЕКП розглянуло порушене у листі гр. Стовби В. Б. від 15.02.2017 питання встановлення лічильника газу та оплати банківської послуги при сплаті за спожитий природний газ і про результати поінформувало заявника листом від 10.04.2017 № 3252-09/11960-09 (додається).

Додаток: на 6 арк.

З повагою

**Перший віце-прем'єр-міністр
України - Міністр**

Степан КУБІВ

МІНІСТЕРСТВО ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ І ТОРГІВЛІ УКРАЇНИ
(Мінекономрозвитку України)

вул. М. Грушевського, 12/2, м. Київ, 01008, тел. 253-93-94, факс 226-31-81
Web: <http://www.me.gov.ua>, e-mail: meconomy@me.gov.ua, код ЄДРПОУ 37508596

№ _____
На № _____ від _____

Стовба Віктор Борисович

*Щодо встановлення лічильника газу
та оплати банківської послуги
за спожитий природний газ*

Шановний

На виконання доручення Кабінету Міністрів України від 20.03.2017 № 9319/1/1-17 до звернення народного депутата України Галасюка В. В. від 09.03.2017 № 04-30/03-96 Мінекономрозвитку разом з Мінрегіоном та НКРЕКП розглянуло питання встановлення лічильника газу та оплати банківської послуги за спожитий природний газ і повідомляє.

Правові, економічні та організаційні засади забезпечення всіх категорій споживачів вузлами обліку природного газу з метою запровадження повного комерційного (приладового) обліку природного газу та здійснення контролю за використанням ресурсів імпортованого природного газу і природного газу власного видобутку визначає Закон України "Про забезпечення комерційного обліку природного газу" (далі – Закон).

Відповідно до частини першої статті 6 Закону суб'єкти господарювання, що здійснюють розподіл природного газу на відповідній території, зобов'язані забезпечити встановлення лічильників газу (індивідуальних або загальнобудинкових) для населення, що проживає у квартирах та приватних будинках, в яких газ використовується, зокрема, тільки для приготування їжі – до 1 січня 2018 року. У разі невстановлення населенню у строки, зазначені у статті 6 Закону, лічильників газу з

М2 Мінекономрозвитку
Вих. № 3252-09/11960-09 від 10.04.2017 15:52:56

вини суб'єктів господарювання, що здійснюють розподіл природного газу на відповідній території, припинення розподілу природного газу таким споживачам забороняється, а його облік до моменту встановлення лічильників газу здійснюється за нормами споживання, встановленими Кабінетом Міністрів України.

Разом з тим, згідно з частиною першою статті 5 Закону, у разі відмови населення від встановлення суб'єктами господарювання, що здійснюють розподіл природного газу на відповідній території, лічильників газу розподіл природного газу припиняється населенню, що проживає у квартирах та приватних будинках, в яких газ використовується, зокрема, тільки для приготування їжі – з 1 січня 2018 року.

Враховуючи вищезазначене, суб'єкти господарювання, що здійснюють розподіл природного газу на відповідній території, зобов'язані в термін до 01.01.2018 для зазначеної групи населення забезпечити встановлення лічильників газу (індивідуальний або загальнобудинковий), що забезпечить 100% облік спожитого природного газу населенням.

Варто зазначити, що відповідно до статей 3 та 4 Закону фінансування робіт з оснащення лічильниками газу населення здійснюється за рахунок: коштів суб'єктів господарювання, що здійснюють розподіл природного газу на відповідній території; коштів відповідного бюджету; інших джерел, не заборонених законодавством.

Виконавцями робіт із встановлення вузлів обліку природного газу є суб'єкти господарювання, що здійснюють розподіл природного газу на відповідній території; отримали відповідні дозволи для виконання робіт із встановлення вузлів обліку природного газу.

Таким чином, побутовий споживач може встановити лічильник газу за рахунок інших джерел, не заборонених законодавством, у тому числі за власні кошти або за рахунок коштів, зокрема, місцевого бюджету, при цьому, роботи з встановлення вузлів обліку природного газу відносяться до конкурентного ринку та можуть виконуватися будь-якими суб'єктами господарювання, які мають відповідний дозвіл на виконання цих робіт.

Відповідно до положень статті 34 Закону України "Про місцеве самоврядування в Україні" до відання виконавчих органів сільських, селищних, міських рад належить власні (самоврядні) повноваження, зокрема, встановлення за рахунок власних коштів і благодійних надходжень додаткових до встановлених законодавством гарантій щодо соціального захисту населення. Таким чином,

встановлення індивідуальних лічильників газу може здійснюватися за рахунок коштів місцевого бюджету. При цьому, питання фінансування з місцевого бюджету належить до компетенції відповідних місцевих рад.

На сьогодні фінансування робіт з оснащення лічильниками газу населення здійснюється за рахунок коштів газорозподільних підприємств, що передбачені в структурі тарифу на послуги розподілу природного газу, а не за рахунок виділених бюджетних коштів на встановлення індивідуальних лічильників газу.

Тарифи на послуги розподілу являються одними із складових кінцевих цін на природний газ, від яких значною мірою залежить величина роздрібних цін для населення та кінцеві ціни на природний газ для промислових споживачів, споживачів бюджетної сфери та підприємств комунальної теплоенергетики.

Враховуючи зазначене, з метою недопущення зростання тарифів на розподіл природного газу, ліцензіатами з 01.10.2015 провадяться заходи щодо забезпечення споживачів обліком природного газу, зокрема, в частині запровадження масштабного встановлення будинкового обліку природного газу, що в середньому розрахунково потребує в 5 разів менше коштів.

Тому, постановою НКРЕКП від 24.03.2016 № 413 затверджено План розвитку газорозподільної системи ПАТ "Хмельницькгаз" на 2016-2025 роки та джерела його фінансування по розділах.

Згідно з частиною першою статті 41 Закону України "Про ринок природного газу" НКРЕКП затверджує кодекс газорозподільних систем. Оператор газорозподільної системи розміщує кодекс газорозподільних систем на своєму веб-сайті.

Кодекс газорозподільних систем визначає взаємовідносини оператора газорозподільних систем із суб'єктами ринку природного газу, а також визначає правові, технічні, організаційні та економічні засади функціонування газорозподільних систем.

Згідно з пунктом 1 глави 5 розділу IX Кодексу газорозподільних систем, затвердженого постановою НКРЕКП від 30.09.2015 № 2494 (далі – Кодекс), за ініціативи балансоутримувача (управителя) або Оператора газорозподільної системи (далі – Оператор ГРМ) та за їх рахунок в багатоквартирному будинку (гуртожитку) або на групу будинків (гуртожитків), мешканці яких в повному обсязі чи частково розраховуються за нормами споживання, або для цілей складання

загального балансу споживання природного газу може бути організований та встановлений загальнобудинковий вузол обліку природного газу.

Разом з тим, відповідно до пункту 3 глави 4 розділу IX Кодексу якщо побутовий споживач за договором розподілу природного газу не забезпечений лічильником газу, фактичний об'єм спожитого (розподіленого/поставленого) природного газу по об'єкту побутового споживача за відповідний календарний місяць визначається за нормами споживання.

Якщо побутовий споживач, який не забезпечений лічильником газу (індивідуальним або загальнобудинковим), відмовляється від його встановлення за рахунок Оператора ГРМ (що підтверджується актом про порушення, складеним відповідно до вимог глави 5 розділу XI цього Кодексу), фактичний об'єм спожитого (розподіленого/поставленого) природного газу (алокція) по побутовому споживачу за відповідний календарний місяць визначається за граничними об'ємами споживання природного газу населенням, визначеними у додатку 10 до цього Кодексу.

Згідно з додатком 10 до Кодексу, граничний обсяг споживання на 1 людину на місяць залежить від типу та комбінації обладнання і на сьогодні становить: 9,8 м³ за наявності плити газової та централізованого гарячого водопостачання; 18,3 м³ за наявності плити газової у разі відсутності централізованого гарячого водопостачання та газового водонагрівача; 23,6 м³ за наявності плити газової та водонагрівача.

Пунктом 1 глави 7 розділу VI Кодексу визначено, що одним з випадків коли Оператор ГРМ має право припинити/обмежити газопостачання на об'єкт споживача (у тому числі побутового споживача) є відмова споживача від встановлення лічильника газу, що здійснюється за ініціативи та за кошти Оператора ГРМ, з урахуванням Закону.

Згідно з пунктом 4 глави 5 розділу XI Кодексу, у разі відмови споживача (несанкціонованого споживача) від підписання акта про порушення він вважається дійсним, якщо його підписали:

або більше одного представника Оператора ГРМ, а відмова споживача (несанкціонованого споживача) від підпису акта про порушення підтверджується відеозйомкою;

або представник Оператора ГРМ та одна незаінтересована особа (представника власника/користувача, на території чи об'єкті якого сталося порушення, або органу місцевого самоврядування) за умови посвідчення цієї особи.

Акт про порушення щодо відмови побутового споживача (фізичної особи) в доступі до власного об'єкта вважається дійсним, якщо його підписали представник Оператора ГРМ та одна незаінтересована особа (представник житлово-експлуатаційної організації, балансоутримувач або управитель будинку, виборна особа будинкового, вуличного, квартального чи іншого органу самоорганізації населення або представник органу місцевого самоврядування) за умови посвідчення їх осіб.

У разі відмови споживача (несанкціонованого споживача) від підписання акта про порушення про це робиться відмітка в обох примірниках акта про порушення, один з яких надсилається споживачу (несанкціонованому споживачу) рекомендованим поштовим відправленням.

Щодо оплати банківських послуг за спожитий природний газ слід зауважити наступне.

Порядками формування тарифів на теплову енергію та комунальні послуги (послуги з централізованого опалення та постачання гарячої води, централізованого водопостачання та водовідведення, централізованого постачання холодної води та водовідведення (з використанням внутрішньобудинкових систем), затвердженим постановою Кабінету Міністрів України від 01.06.2011 № 869, визначено, що витрати на оплату послуг банків та інших установ з приймання і перерахування коштів споживачів за спожиту теплову енергію, надані послуги з централізованого опалення, постачання гарячої води, послуги з централізованого водопостачання та водовідведення; послуги з централізованого постачання холодної води, водовідведення включаються до складу витрат на збут підприємства.

Порядками формування тарифів на теплову енергію та комунальні послуги, затвердженими постановами НКРЕКП від 24.03.2016 № 377, від 10.03.2016 № 302 та від 10.03.2016 № 303, також передбачено вимоги щодо віднесення витрат на оплату послуг банків та інших установ з приймання і перерахування коштів споживачів за надання таких послуг до собівартості теплової енергії та комунальних послуг.

Згідно з пунктом 9 Порядку проведення розрахунків за спожитий природний газ, затвердженого постановою Кабінету Міністрів від 30.09.2015 № 792 "Про забезпечення проведення розрахунків за спожитий природний газ", оплата послуг щодо приймання платежів від побутових споживачів банківськими установами та підприємствами поштового зв'язку здійснюється газопостачальними підприємствами

виключно з їх поточних рахунків, які не є поточними рахунками із спеціальним режимом використання, у розмірі, що не перевищує 0,3% загальної суми коштів, що надійшли від побутових споживачів на поточні рахунки із спеціальним режимом використання, відкриті газопостачальними підприємствами.

Таким чином, витрати на оплату послуг банків та інших установ з приймання і перерахування коштів споживачів за спожиті житлово-комунальні послуги мають включатися до складу витрат підприємств та відшкодовуватися споживачами – фізичними особами при оплаті житлово-комунальних послуг за встановленими тарифами/цінами.

Відносини між виконавцями/виробниками житлово-комунальних послуг і банківськими установами з питання приймання та перерахування коштів споживачів за надані послуги здійснюються на договірних засадах.

Розмір та порядок оплати (відшкодування) комісійної винагороди за приймання платежів від споживачів - фізичних осіб за житлово-комунальні послуги визначається виходячи з умов договору між банками (іншими установами) і підприємствами, що надають житлово-комунальні послуги населенню. Тобто підприємства, що надають житлово-комунальні послуги населенню, мають право самостійно обирати банківські установи, з якими укладають договори за принципом економічної доцільності (мінімізації витрат).

З повагою

**Перший заступник Міністра економічного
розвитку і торгівлі України**

Максим НЕФЬОДОВ